

REDACTIA

Arad, Deak Ferencz-u. Nr. 28.

ABONAMENTUL

pentru Austro-Ungaria:
 pe un an ..... 20 cor.
 pe 6 luni ..... 10 cor.
 pe 3 luni ..... 5 cor.
 pe o lună ..... 2 cor.
 N-ri de Duminecă pe un 1 cor.
 Costul trimiterii și străinătate pe un
 an 40 franci.
 Manuscrisurile nu se înapoiază.

TRIBUNA

ADMINISTRAȚIA
Arad, Deak Ferencz-u. Nr. 28

INSERTIUNILE:

de un pic garsonaj: prima dată 10
 bani, a doua oară 15 bani, a treia
 oară 20 de lirecare publicitate.

Astfel abonamentele, cât și inserțiile
 nu sunt a se plăti înainte în Arad.

Telefon pentru orag și comitat

Scrisori retracate nu se primar

Două mandate.

(R.) Pe baza scriselor unor slujbași inferiori de pe sate, desperați că n-au putut satisface ordinilor rezervate a mai marilor, și luând de bani buni mărturisirile Ovreiașilor obișnuiți până acum să joace rol hotărâtor în alegerile de tot felul, comisia IV. de verificare a Dietei — se știe — a decis să se facă cercetare în cercul Băit-de-Criș, pentru a se afla: săvârșitu-s'au agitații naționale în favorul alesului român Vasilie Damian?!

Delegat să meargă la fața locului a fost deputatul Dr. Barabás Béla, vicepreședintele partidului kossuthist. Ziarele maghiare de ieri n'au comunicat, că el se va duce în cerc pela sfârșitul lunii Iunie și va sta acolo vreme îndelungată pentru a face anchetă.

Cel, căruia am asistat la debaterile comisiunii, debateri urmate de două-ori, și care — peste tot — am urmărit cu atenție mersul lucrurilor, am rămas oare-cum nedumerit. Un articol din regulamentul Dietei spune clar, că dacă se dovedesc agitații naționale și comunități statului, comisia de verificare poate nimici mandatul. Tot acolo însă, în fața comisiei, apărătorul (fratele) deputatului ales a declarat că *da*, Vasilie Damian s'a ales pe temeiul programului național dela 1881 și a punctelor aduse în conferința dela 10 Ianuarie 1905.

Dacă această credință politică a deputaților români și peste tot, a aderenților par-

tidului național român, este agitație contra unității statului ungar — cum s'a afirmat în vorbirea de protestare a mandatului lui V. Damian — nimic n'a împiedicat pe cel din comisie să nimicească alegerea.

Nu înțelegem deci de ce s'a mai trimis delegat care să ancheteze.

Tot așa de neînțeles este hotărârea comisiei III de verificare a Dietei, care d'asemeni a decis să trimită delegat pentru a cerceta dacă-s adevărate cele cuprinse în protestul dat contra alegerii lui Dr. Teodor Mihali în cercul Hentz-mari.

Președintele clubului naționalităților s'a ales și el pe baza programului național dela 1881. Dacă aceasta este o crimă, comisia n'avea de cât să nimicească mandatul.

Evident deci, că orânduirea anchetelor vrea să fie ori o sabie alui Damocle, ori un fel de simulacru de dovedire, pentru ca în urmă să se nimicească cele mai curate mandate naționaliste.

Avem înainte-ne formulată în scris deciziunea prin care Dr. Egri Béla este instituit comisar. El va trebui să cerceteze «dacă agitațiile unui cortes a lui Mihali în comuna Nireșul-mic într'adevăr a fost atât de agitatoare, încât în alegătorii români de acolo să fi deșteptat ura și năcazul împotriva ungarilor?» 2) Dr. Clemente Barbu și alții au înfricat și amenințat pe alegători că vor fi omorâți, dacă nu vor vota cu Mihali?

Al treilea punct din petiție se referă la

activitatea președintelui: pe martorii de identitate nu i a pus la jurământ;

Comisarul comisiei de verificare va fi chemat să cerceteze dacă această omisiune a influențat asupra rezultatului alegerii.

Vedem și din acestea, pe ce temei șubred este răzimată întreaga petiție: nu se precizează nimica, și chiar privitor la *agitație*, se lasă totul la aprecierea comisarului: el are să spună adică, că «fost-a agitația așa de mare, încât să deștepte în alegătorii români ura și năcaz împotriva ungarilor?»

Suntem, într'adevăr, foarte curioși să vedem pe cine va interoga comisarul Dr. Egri pentru dovedirea acestui lucru? Pe Români? Dar de sigur, ei nu vor putea să mărturisească decât un singur lucru: *că aveau dorul să aleagă român!* Pe Unguri? Dar Ungurii nici nu există pe acolo, ci există abea câți-va ovrei și slujbași, care la tot cazul vor taxa *insufletirea românilor drept ură și năcaz împotriva Ungurilor.*

Și mai ciudată e de altfel motivarea prin care comisia ordonă cercetarea.

Că a fost agitație mare între Români, onorata comisie de verificare crede verosimil în urma faptului că în ziua alegerii Dr. Clemente Barbu și alți alegători «afirmative oamenii lui Mihali», au fost arestați de asemenea s'ar fi dovedind agitațiunea și prin faptul că după alegeri spiritele erau încă atât de pornite, încât autoritățile comunale numai pe lângă asistența geandarmărească ar fi îndeplinit agendele lor.

Ziua iertărei.

În anul 1050, în Dumineca Floriilor, pe inserat, se vedea intrând în Roma prin poarta St.-Laurent, doi pelerini de o înfățișare foarte ciudată, pe care măreția barbară a costumelor îl arăta ca pe niște nobili creștini veniți din cele mai depărtate locuri ale pământului. Un cavaler înfășurat în mantie de purpură, purtând pe cap o cască de fier împodobită cu un vultur de aur cu aripile întinse, călărea pe un cal de război strălucitor în podoabele-i de oțel; la dreapta lui, o femeie îmbrăcată în doliu, ședea pe un catâr îmbrăcat în mătase roșie, cu broderii fantastice de aur.

Barba neagră a cavalerului îi făcea și mai palidă figura brăzdată și sfârșită de suferință. Ochiul său mare negri, mișcător, îngrijați, păreau că pândesc fără încetare un dușman invizibil. Femeia, tânără și delicată, avea privirea visătoare. Din când în când o mișcare bruscă, ea ridica mâna dreaptă, o mână ca de copil, o privește cu spaimă, apoi o freacă tare de palma stângă. Atunci, din nou ochii ei albaștri, ochii ei visători rătăcesc peste șesuri, peste munți, peste nori.

În urma acestei perechi misterioase veneau câți-va oameni armați cu armele roase de rugină și vr'o doisprezece sclavi desculți; cu capetele goale, cu înfățișarea crudă îmbrăcați în piei de animale.

De zile îndelungate călătoreau acești pelerini spre mormântul Sf. Apostoli. Ei veneau dintr'o insulă bătută de valurile Oceanului sâlbatic

Ei trecuseră râuri mari și străbătuseră

munții, ferindu-se de cetățile înfloritoare, de castelele nobililor, de întâlnirea regilor. Ei cereau gazdă la mănăstirile înmormântate în umbra pădurilor sau pierdute printre stâncile Alpilor. Și în fiecare dimineață, după ce aceștia își luau adio dela gazdele lor de o noapte, călugării speriați își comunicau emoțiile lor din timpul nopții, cuvintele întretăiate, plânsul copilăresc sau țipetele de spaimă ale cavalerului cu mantia de purpură, ale prințului cu vulturul de aur, și în tăcerea nopții, dăna în doliu strecorându-se ușor ca o fantomă sub bolțile mănăstirii și vorbind încet, cu acea mișcare nervoasă a mânilor, mișcare pe care nimeni nu a putut-o înțelege.

Călătorii, în cursul drumului lor, nu spusese rău nimănui nici patria, nici numele lor.

Ei vorbeau foarte rar unul dânsul, într'o limbă guturală, care amintea Italianilor strigătul aspru al păsărilor de pradă. Servitorii lor prefăcându-se muți nu răspundeau la întrebări de cât printr'un mârâit de boc care îndată înceta conversația.

Un preot aștepta pe străini sub poarta Sfântului Laurentiu. La apropierea lor, el se înclină și, tăcut cu un pas grăbit îl călăuzi prin potecile Esquilinului, trecând prin pustiul nesfârșit al Romei.

Roma abia scăpase dintr'o furtună în care barca lui Petru era gata să se înece.

Timp de zece ani anti-papii sfâșiaseră cu furie tunica fără cusătură. Un băcândru pervers, speculant de cele sfinte și vrăjitor, Benoit IX, de trei ori urcase tronul apostolic; de trei ori căpitanul Romei și împăratul îl isgo-

niseră ca pe un hoț de noapte, și din schitul dela Grotta-Ferrata unde se refugiase, îndrăcitul papă își îndrepta mereu privirea spre sfânta cetate. În acest timp un pontifex sever, Leon IX, curătea și întărea biserica. Dar normanzii amenințau atunci să năvălească în Roma și teologii Bizanțului săvârșeau schisma care despărți Oriental de comunitatea latină. Episcopul universal, luptând mereu pentru integritatea Simbolului și libertatea poporului său, se sbătea într'o mizerie cumplită, neputând a-și hrăni umila sa curte, cugetând să vândă, pentru întreținerea oamenilor bisericii, vasele și antichitățile de aur uitate de anti-papi în sacristiile Lateranului.

Roma însăși nu mai era de cât o ruină. Un veac întreg de violențe feudale, de mișcări demagogice, de năvăliri împărătești, de foamete și de ciumă, trecuse peste ea ca un uragan din timpul Apocalipsului. În acea seară de Florii, dela poarta sfântului Laurentiu până la biserica sf. Clement, nu se vedea de cât mănăstiri jertfite, vile arse, biserici dărâmate peste care creșteau mărăcini și ici colea, câte o suterană împrejurul căreia în întunecimea nopții se mișcau pe furiș umbre sinistre.

Dar cei doi pelerini nu erau de loc îngrijați de cea pustiire. Ei purtau în sufletele lor o ruină și mai mare, mai dureroasă, precum și chinul unor astfel de suferințe.

În curând se înălță înaintea lor clădirea semeată a Colosseului. Ici-colo reflecte roșiatice tremurau pe bolțile galeriilor. Două sau trei locuri ardeau sub arcadele de jos.

— Aici este, zise preotul.

Colosseul era pe atunci în inima Romei

Ma! mult chiar: comisia de verificare vede un efect al agitației și în faptul că alegătorii români, după alegeri, au refuzat să iscălească acte redactate ungurește, ceea-ce înainte de alegeri n'au făcut nici odată.

Va să zică, dacă în ziua alegerii, prin abuz de putere, autoritățile administrative arestează pe câți-va dintre oamenii candidaților antigubernamental, aceasta constituie un delict pentru care s'ar putea nimici mandatul alesului naționalist?

Tot astfel, motiv de nimicire a mandatului naționalist ar fi și frica antistivilor comunale, cari nu îndrănesc să iasă în sat la execuție fără asistență geandarmărească.

Cât privește motivarea că Românii nu mai vor să subscrie acte ungurești, ceea-ce naintea alegerii nu făcuseră, este de adreptul ridicolă.

În afaceri comunale și comitatense, Românii de acolo, ca și alții din alte comitate cu majoritate română, sunt îndreptățiți să ceară acte scrise românește. Și dacă înainte de alegeri au scris fără murmur și pe cele ungurești, ear acum refuză iscălirea lor, asta e o dovadă nu de agitație împotriva neamului unguresc, ci că prin intrarea noastră în activitate am avut prilej să luminăm poporul asupra drepturilor lui. Ear dacă Românii s'or fi arătat ieri colo cu dușmănie, aceasta nu poate să fie îndreptată contra întregului neam unguresc, ci numai a expoziturilor administrative cari îndeosebi la alegeri își pierd firea și terorizează în chipul cel mai temerar.

Credem că cei doi comisari trimiși să facă ancheta se vor convinge și ei că așa este.

Vor cere deci în raportul ce-l vor face validarea acestor două mandate.

Propunând contrarul, ar slăbi în alegătorii români și puțină încredere ce-o mai au în instituțiile electorale din țeară.

Ear aceasta nu poate fi nici în interesul țării, nici chiar în interesul partidelor politice maghiare.

Altă senzație!

Kvassay primministru. — Negocierea lui cu coaliția. — Nu reușește!

Arad, 7 Iunie.

Pe fiecare zi o senzație. După prorogarea neașteptată a Dietei, a urmat adică Marți altă știre de senzație: *Kvassay* consul în Constantinopol, a sosit la Budapesta având însărcinarea să trateze cu coaliția asupra formării noului cabinet. Eri, după ameazi, ne și sosise știrea telefonică despre întrevăderea lui cu șefii majorității și se asigură că el a adus cu sine *concesiuni militare* pe baza cărora într'adevăr, e cu puțință formarea unui guvern.

Azi însă semioficiosul «Budapesti Tudositó» spune că încredințare formală n'a avut dela nimeni de a încerca să se înțeleagă cu coaliția pentru formarea unui guvern de tranziție, ci el fusese numai desemnat să ocupe loc într'un guvern de afaceri, și pentru acest scop sosise la Viena. D'acolo mergând spre Constantinopol, s'a oprit la Budapesta și din propria-i inițiativă a vizitat și convorbit cu mulți bărbați politici, cărora li-a spus însă prealabil că mandat de a forma guvern nu are, și nici să trateze cu majoritatea, ci numai din interes pentru afacerile publice caută să se informeze asupra situației.

*

Din cele comunicate de presa budapestană reese că s'ar fi oferit coaliției următoarele:

Să lase formarea unui cabinet de tranziție, compus din 3—4 ministri, în afară de partide. Acest cabinet ar mijloci înțelegerea între Coroană și Ungurime. La prezentarea sa chiar, acest cabinet ar face declarațiuni privitoare la *concesiuni militare*, *concesiuni* cari s'ar realiza treptat prin guvernele ce ar eși apoi din majoritate după-ce guvernul de tranziție a mijlocit adecă înțelegerea cu Coroana.

Coaliția n'a dat însă nici un răspuns, ci simplu a luat la cunoștință declarațiile în sensul de mai sus ale lui *Kvassay*.

Și senzația zilei de ieri a fost deci de

scurtă durată. *Kvassay* nu va fi primministru, ba desigur nici ministru în cabinetul a cărui formare era pusă în perspectivă. Situația rămâne tot așa, și până după Rusaliele apăsate desigur că nici măcar încercări nu se vor mai face de a o schimba.

DIN ROMANIA.

Dela congresul Bancilor Populare ținut în orașul Bacău. La telegrama de omagiu și devotament trimisă M. S. Regelui de dl Dim. Protopopescu, președintele congresului, Suveranul a bine-voit a răspunde următoarele:

»M. Sa Regele a primit cu satisfacție telegrama ce l-ați adresat în numele delegaților bancilor populare sătești, reuniți în al doilea congres.

»Maiestatea Sa, foarte simțitor la simțimintele de iubire și devotament ce l-ați exprimat, a binevoit să mă însărcineze a arăta tuturor înaltele Sale sentimente, precum și viul interes cu care urmărește lucrările domniilor voastre, pentru al căror succes face urările cele mai călduroase.

(ss) Mareșalul Curții Regale
General Priboianu.

Cetirea telegramei e primită cu ovațiuni.

Congresiștii au expediat dlui Spiru Haret, fost ministru de culte și instrucție, următoarea depeșă:

«Țărănimea română, întrunită în ar-lla congres al bancilor populare, la Bacău, adine recunoscătoare către cel mai cald iubitor și apărător al ei, care a dat viață oficială celei mai mari și folositoare mișcări românești, îi urează viață lungă și fericită».

Războiul rus-japonez

Tokio, Iunie 5. Despre prinderea lui Rosdestvensky se mai comunică următoarele amănunte: Torpiloarele japoneze *Sadsanami* și *Ragero* în noaptea de 25 Maiu au dat peste două torpiloare rusești dintre cari una a scăpat ear cealaltă a devenit incapabilă de luptă. Când japonezii au ajuns la torpilorul stricat, au zărit pe ancora din față flămară albă, ear îndărăt roșie

un oraș izolat, întărit, unde baronii Lațului conspirau nepedepsiți contra papilor, unde bandiții din toată Italia căutau adăpost. Erau aci hanuri și mănăstiri, pesteri de vrăjitoare sau de falsificatori de bani, capele de eretici și pe vârful amețitoare sguđuite de toate vânturile, celulele unde pustnicii bătrâni se rugau spre a potoli mânia lui Dumnezeu. O locuință aștepta pe cei doi călători. Când fură întrebați de gazdă despre numele lor, cavalerul răspunse:

— Un creștin care caută uitarea!

A doua zi pe la amiază pelerinii sunau la poarta Latranului. După multă discuție cu ofițerii pontificali un calugar îi conduse până la pragul camerei papei. Cavalerul dete lui Leon un inel regal și se aruncă la picioarele Sfântului Părinte. Dama în doliu rămase în picioare, nemișcată și rece ca o icoană de piatră.

Papa luă inelul de smarald, citi deviza heraldică de pe el și tremură.

Apoi aplecându-și ochii asupra:

— Macbeth! zise el, tu ești?!

Și adăogă cu o voce mai ridicată, cu o voce de afurisenie:

— Ucigaș de tată și nelegiuit!

— Ertare! se ruga păcătosul. Ertare! în numele Domnului Isus Christos, care a ertat pe călăii săi! Indură-te, tată! Nu mai putem suferi. Din noaptea crimei mi-am omorât somnul, și, în toate nopțile, fantomele se apleacă la căpătăiul meu și cu suflarea lor rece îmi respiră parul!

Fața lor este așa de albă, ochii lor sunt stinși și sângele lor curge încă, curge mereu!

Nu pot să mai dorm, nu pot să mă mai rog!

Am mare nevoie de bine-cuvântare!

El suspina grozav, galben, fără lacrimi.

Papa învățea între degetele sale inelul profanat. Atunci regina zise cu o voce mișcată, aeriană:

— Vai! Monsenior! mormintele sunt închise. Morții cu morții. Și iarba a crescut de mult peste osemintele lor!

Macbeth se ridică pe jumătate, în genunchi, sguđuit de spasmuri.

— Indurare și pentru ea! zise el. Mintea ei tremură ca și flacăra lampei agitată de vântul de iarnă. Și, din acel ceas blestămat, ea vede mereu înaintea ei o pată neperitoare, în palma sa dreaptă.

Iartă-ne părinte! Am încercat totul pentru a potoli mânia lui Dumnezeu, dar în zadar. Episcopul regatului meu m'au iertat. Am înălțat mănăstiri și biserici. Am așezat în sicrie împodobite cu pietre scumpe moaște sfinților. Am ars pe eretici. Am făcut lungi călătorii îmbracat în haina săracului. Mi-am chinuit corpul. Dar Dumnezeu nu s'a îndurat cătu-și de puțin. Acopere-ne cu blândețea. Ești ultima speranță a două desnădăjduiți!

— Vai! — răspunse Leon — pocăința ce ai ales a fost zădărnicită prin mândria și asprimea inimii.

Tu n'ai pătruns secretul Evangheliei. Un act de bunătate, un moment de milă omenească vindecă o conștiință bolnavă cu mai mult folos de cât cele mai strălucite pomeni.

Flacăra rugurilor nu șterge de loc crimele unui rege sperjur. Vineri, la serviciul funebru al răstignirii lui Christos, mă vei auzi rugându-

mă la altarul Sfântului Ioan de Latran, pentru eretici, necredincioși și păgani.

El se întrerupse și cu ochii mereu fixați pe amestitul blestemat adăogă:

— Când dar, se va ivi, Doamne, ziua de iertare și de iubire pentru poporul tău?

Apoi întorcându-se spre regina, îi zise cu multă blândețe:

— Mergeți în pace! Mă voi ruga pentru voi, pentru victimele voastre. Duminecă este ziua în care Dumnezeu se împacă cu omenirea. Veți veni la sf. Ioan, printre cei mai de jos dintre credincioșii mei. Binecuvântarea lui Isus înviat din morți se va revărsa asupra frunțiilor voastre. Și poate că milostivirea Mântuitorului vă va arăta calea iertării.

*

Timp de cinci zile, regele și regina străbătura stradele Romei împărțind aur orfanilor, infirmilor, clericilor lipsiți. Și timp de cinci nopți oaspeții Colosseului, pelerinii, vrăjitoarele, tâlharii și pustnicii se deșteptară în țipetele de spaimă scoase de Macbeth și urmași cu privirea fantoma îmbrăcată în negru care înainta fără frică, cu un pas liniștit, printre prăpăstiile căscate ale acestor ruine imperiale.

Iată în sfârșit că se ivesc zorile Paștilor și stăpânii Scoției se urcă spre Latran. Mulțimea săracilor încărcată de ghirlande de flori, înainta prin toate ulicioarele spre biserica papală și sunetul de „Alleluia“ al clopotelor sbura peste orașul Etern, vibra în albastrul cerului, se pierdea în fundul câmpiilor, în grația unei dimineți de Aprilie. Piața Inverzita, porticul Sfântului Ioan erau înțesate de o mulțime tânguitoare: toate păcatele Romei așteptau binecuvântarea

Acesta a fost torpilorul „Biedori“ pe care se afla Rosdestvensky. Biedori a dat semnal că minele i-l sunt stricate, cărbunii și apa i-s'a gătat. Japonezii au trimis pe Biedori o gardă înarmată. Rușii au rugat pe japonezi să nu-l ducă pe Rosdestvensky, și ceilalți răniți. Japonezii au împlinit cererea, dând însă poruncă gardel, că îndată ce s'ar apropia vre-un vapor rusesc și s'ar putea aștepta reluarea vasului „Biedori“, să-l omoare pe Rosdestvensky. Dimineața au întâlnit încrucișătorul japonez „Arasi“, care apoi a condus vasul „Biedovi“ în Paseho.

Perderile rusești.

Londra, 7 Iunie. Conform rapoartelor oficiale, dintre cei 22.000 ofițeri și soldați cari au plecat cu flota baltică și au sosit în apele japoneze, 14.000 au căzut în luptă ori s'au înecat în mare, 5000 au ajuns în prinoarea Japonezilor și numai 3000 au scăpat pe vapoarele refugiate în porturile din Manilla, unde de altfel vapoarele au fost desarmate.

Negocieri de pace.

Paris, 7 Iunie. Guvernul francez a însărcinat pe ambasadorul său dela Petersburg să aducă la cunoștința guvernului rus că Franța se oferă bucuroasă a mijloci pazei între Rusia și Japonia.

Căderea lui Delcassé.

Paris, 6 Iunie. În consiliul de miniștri, ținut azi, ministrul de externe Delcassé, care de vreme îndelungată este ținta de atac a opoziției din cauza eșecului său în Marocco, și-a dat demisia.

Până la numirea altui titular, departamentul ministerului de externe va fi condus de primul-ministru Rouvier.

Scandal mare în Serbia.

Din Belgrad se telegrafează, că ieri — marți — un scandal mare s'a petrecut pe una din străzile principale. Ministrul de justiție Nicolici întâlnind adevărat pe expriministrul Pasici, a năvălit asupra lui și a început să-l tragă cu bastonul. Pasici s'a apărat cu umbrela și a dat și el câteva lovituri, până i-s'a rupt umbrela. Nicolici a năvălit atunci asupra lui și a început să-l sugruma

pontificală ear perechia regală cu multă răbdare deschise drumul prin mulțime.

Pe treptele bisericii ședea o tânără femeie abia acoperită într'un postav zdrentuit.

Ea încălzea la piept un copil gol, care tremura de frig. Regele și Regina fură mișcați de acea mare sărăcie. Regele își scoase mantaua de purpură și o întinse peste tânăra mamă.

Regina înfășură copilul în eșarfa ei de hermelină.

Mittelul apucă mâna dreaptă a reginei, o sărută cu dragoste și lasă să cadă pe ea o lacrimă surizând.

Din acel moment pata de sânge se șterse pentru tot-deauna.

Intr'un colț al bisericii îmbalsamata de tămăie, răsunând de cântări solemne, ei se rugară și plânsură. Și, în acea noapte chiar, un somn fără vise închise ochii regelui Macbeth.

Tradusă de: Alexe Th. Dimache.

CUGETĂRI.

Nu e greu să te urci, ci greul este, după ce te vei urca, să nu amțești.

C. A. Rosetti.

Nu mai simțirile născute din dragoste și din recunoștință fac o căsătorie trainică.

George Asachi.

Centrul de gravitate al lumii nu e nici la Elba, nici la Adige; e mai departe la fruntașii Europei, la Dunărea de jos.

De Talleyrand.

asa că — bătrân cum este — Pasici a leșinat și numai cu greu l-au readus la conștiință, într'o prăvălie din apropiere.

Ministrul de justiție și-a dat în urmă demisia ear regele a însărcinat cu conducerea acelui minister pe ministrul de comerț.

Nicolici fusese furios contra lui Pasici din cauză că ziarul partidului condus de fostul prim-ministru îl batjocorise urit pe Nicolici, care deși om mai în vîrstă, s'a căsătorit cu o fată de tot tineră.

În Serbia întreagă, incidentul face mare senzație.

Criza norvegiană.

Ceea-ce s'a petrecut de curând în Norvegia poate avea grave consecințe. Camera norvegiană — Storting-ul — a votat zilele trecute, cu unanimitate, legea care institue consulate separate pentru Norvegia. Dar' legile nu sunt definitive decât după aprobarea regală. Veto este prerogativa principală și aproape unică a Coroanei. Regele Norvegiei poate opune de două-ori veto; dar' dacă un al treilea Storting mai votează aceeași lege, ea este executorie. Astfel Regele poate întârzia aplicarea legii timp de șase ani; nu poate trece însă peste voința populară de trei-ori repetată.

Regele Oscar n'a abuzat, prin urmare, de puterea sa, când a refuzat să sancționeze votul Storting-ului. Cum reprezentanții poporului norvegian erau unanimi, se pare că ar fi putut aștepta cu conștiința țării lor. Ei n'au voit să lase constituția să funcționeze în mod normal. Ministrul norvegian și-a dat demisia. Și nimic nu dovedește că regele Oscar va putea să-l înlocuiască. Mai întâi, îl va fi greu să găsească Norvegieni cari să nu împărtășească părerea și pasiunile pe cari votul unanim al Storting-ului le-a relevat. Apoi acești Norvegieni (dacă ar esista) ar juca un joc primejdios. În aceasta țeară a Norvegiei, Storting-ul, Camera unică, deține toate puterile. El poate pune ministrii sub acuzare, și nimic nu l-ar împedea de a-l condamna la moarte, dacă așa i-ar veni gust. Fără ca Storting-ul să fie în stare a ajunge până acolo, omnipotența sa fără limite și fără garanții nu lipsește de a fi liniștitoare.

Nu încapă îndoială că, încetând de a urmări triumful cauzei lor prin mijloacele constituționale și instituind greva ministrilor, Norvegienii vor crea o situație revoluționară. Nu se știe cum ar putea-o deslega Regele, dar' se pare că Norvegia acceptă toate primejdiile ei.

Nu vom espune, cu deamănuntul, toate precedentele acestei crize. Complicația lor este inextricabilă și n'are cel mai mic interes. De altfel nu în aceste argumente de școală își va găsi poporul norvegian revoluțiunea.

Care este, într'adevăr, obiectul actual al conflictului? Norvegienii să plângă că ministrul comun al afacerilor străine, în Suedia și Norvegia, nu poate fi decât un suedez. Mai mult, ei reclamă o reprezentare consulară separată. Asupra primului punct, e fără îndoială că au dreptate; și Suedia nu-l contestă — sau a încetat de a-l contesta. Dacă se caută un teren de înțelegere, este stabilit dinainte că ministrul afacerilor străine din Suedia și Norvegia va putea fi în mod indiferent suedez sau norvegian.

Intru cât privește al doilea punct Norvegia face din el o chestie de amor propriu.

Norvegienii au partea lor, în reprezentarea esternă a regatului. În momentul de față sunt, în corpul diplomatic din Suedia și Norvegia, cel puțin tot atâția Norvegieni cât și Suedezi. Cât privește personalul consulatelor, el este compus în majoritate de Norvegieni. Norvegia nu-și spune dar' întreg gândul, când protestează cu atâta vehemență contra unei situații în care este într'un fel oare-care privilegiată. E alt lucru și acest alt lucru este dorința de a rupe pactul de uniune, de a trăi o viață autonomă și a juca un rol în lume. Criza suedo-norvegiană e gravă tocmai fiind-că motivele ce se invoacă pentru a explica conflictul nu spun totul. Ele nu sunt decât formula parlamentară sau guvernamentală de aspirațiuni cari ușor se pot distinge.

NOUȚĂȚI.

ARAD, 7 Iunie 1905.

— **Păcat strigător la cer.** Earăști trebuie să amărăm inima cetitorilor noștri cu o veste tristă, pe care o împrumutăm din «Gaz. Trans.» Comuna mărișoară și aproape curat românească Micăsasa de pe Tirnave în Ardeal a desființat școala sa românească gr-cat. și și-a dat învoirea, ca în locul școlii române să se înființeze școală de stat. Și acest păcat strigător la cer s'a făcut cu aprobarea atât a comitetului parohial gr-cat., în frunte cu preotul, cât și a comitetului comunal. Și ce e tot așa de tragic, învățătorul, cu purtare bună, dela școala română, junghiată acum în inimă, și-a pierdut postul și va trebui să ia lumea în cap, ca să-și câștige traiul vieții. Oare ajutorul de stat, oferit de guvern cu atâta «dărnicie» preoților români, să fie cauza condamnabilei sinucideri dela Micăsasa? Sperăm că forurile bisericesti vor schimba totul spre bine.

— **Percezel înaintea comisiei de imunitate.** Eri comisia de imunitate a Dietei a ascultat pe primul procuror Pongrácz și pe ministrul de justiție Plósz. Amândoi au declarat că după întâmplările dela 13 Decembrie poliția fără știrea lor a pornit cercetare contra deputaților cari au bătut pe drabanți. A fost apoi ascultat Percezel. El a spus că a angajat drabanții din cauza știrii ce primise că opoziția vrea să-l împedice în funcționarea sa de president. A recunoscut de asemeni că el a ordonat ca drabanții să se posteze în incinta Dietei.

— **Cercuri vacante.** Alegerea de deputat dietal în cercul Töketerebes, devenit vacant prin moartea contelui Andrassy Tivadar, comisia centrală a fixat o pe ziua de 13 Iunie. Presidentul va fi Dr. Csöke József. Partidul 48-ist din Pápa o parte a candidat pe Hoitsy Pál, cealaltă pe Retei-Prikkel Marián, profesorul benedictinilor. — În cercul *Marosvásárhely* devenit vacant prin abdicarea lui Sándor János, partidul liberal 48-ist a candidat unanim pe Dr. Sebes Dénes, care își va ținea vorbirea-program a doua zi de Rusali. Contracandidat nu va avea, se zice că alegerea va fi unanimă.

— **Cununia prințului moștenitor german.** Duminecă a avut loc în Berlin începutul sărbătorilor de nuntă. Nainte de a merge prințului moștenitor cu mireasa, într'un conduct festiv s'au dus la biserică. În fruntea conductului mergea pe jos împăratul cu prințul moștenitor, cu frații acestuia, arhiducele de Hessen și ducele de Coburg. I-a urmat în trăsura de gală împărăteasa cu ducesa *Victoria Luisa*, a urmat apoi princesa *Cecilia* cu mamă-sa. Au participat în conduct oaspeții cu suita lor și ambele curți. Populațiunea a făcut împăratului și perechii logodite vii ovații. După-amiază a sosit principele *Francisc Ferdinand*, reprezentantul regelui nostru. A fost primit de împăratul cu prințul, guvernorul admiral Hanke, și ambasadorul Austro-Ungar. Oaspele a fost condus de împăratul în palatul regal. Seara s'a dat

masă la care au fost prezenți toți oaspeții regali, reprezentanții și suitele lor, cancelarul de stat contele Bülow, ministri și alte multe autorități.

Seara studenții dela șese școale din Berlin și Charlottenburg în număr de 400, au arangeat conduct cu torțe în fața palatului regal. Oapeții împăratului s'au prezentat pe la ferestre ear pe balcon împăratul și prințul moștenitor și mireasa acestuia. Studenții au făcut prezentarea cu săbiile când au apărut. Defilarea conductului a ținut o oră întreagă. Timpul era admirabil.

Societatea de salvare a avut mult de lucru la aceste festivități. Nu mai puțin, ca în 597 cazuri au dat mână de ajutor. Ia cei mai mulți a fost leșin. În 26 cazuri au constatat insolajie și răni mai grave. Calul unui politist s'a speriat și și-a aruncat stăpânul care și-a rupt câte-va coaste. Calul a luat-o în goană spre public, care speriat a luat-o la fugă. În sfârșit a reușit să oprească calul până nu se întâmplase vre-o nenorocire mai mare. Sâmbătă noaptea câți-va indivizi neastim-părați au rupt ghirlandele de flori de pe tribune. Poliția a pus sfârșit acestui jaf.

— **Moartea unui binefacător.** Era a fost înmormântat în Lipova, între regrete generale, *Constantin Paulcescu*, măestru pielar un om cinstit și harnic. În viață, nemuritor după moarte. Decedatul își testează în viața întreaga-sa avere, în valoare cam de 35.000 cor. pentru studenții săraci, avind însă vaduva până ce va fi în viața dreptul la usufruct. Un exemplar al testamentului — după cum sunt informat — este trimis deja consistorului din Arad.

Trebuia unul om ca acesta dat cuvântul ultimului onor. Deși și-a cerut în viață înmormântare simplă, cu un singur preot, voința aceasta i-s'a respectat, dar publicul numeros și ales, ce s'a prezentat i-a făcut înmormântare impozantă. Intre public era și deputatul *Dr. Ioan Suiu* din Arad. Prohodul s'a făcut la casa mortuară prin parochul local *Ioan Cimpiner*. Răspunsurile le-a dat corul măestrilor din loc.

La fine, preotul *Cimponer* ține o frumoasă iertăciune dela toți ai sași deaprape. După dînsul, deputatul *Dr. Ioan Suciu* rostește un scurt discurs funebru, ce nalță durerea generală a tuturor. *Dr. Ioan Suciu* vorbește în numele direcțiunii institutului de credit «Murășanul», al carei membru a fost, scoate însă în relief fapta nobila și românească a defunctului.

Sierul a fost apoi ridicat și dus de 6 măestri pielari 6 măestri cismași și 6 pompieri.

Fie-i țarina ușoară precum vecinica-i va fi pomenirea.

— **Contra războiului.** Se telegrafează din St. Petersburg, că în sala de concerte din Pavlosk s'a adunat Duminecă seara cam la 5000 de oameni și a demonstrat contra bătăliei dela Ciusima. Publicul a pretins marș funebru. Mai mulți au ținut discursuri. *Novikov*, fost guvernor în Baku, a vorbit despre necesitatea încheierii războiului. Poliția, care a pătruns în sală, a voit să detină pe *Novikov*, din care motiv s'a iscat bătăie. *Polițiștii au scos sabia. Publicul se apăra cu scaune și bastoane.* Incăierarea în sală a durat un sfert de oră, până când polițiștii au strâmtorat publicul în grădină. Aici i-a întâmpinat o nouă primejdie: compania de vânatori postată acolo. Speriați s'au refugiat cu toții în sală și prin aceasta la gară unde s'au încuiat în trenul gata de plecare. Atât dintre public cât și dintre polițiști sunt mulți grav răniți.

— **Emigrări.** Se depesează din Fiume, că luni seara a sosit acolo vaporul „*Ullonia*“. Cu el s'au întors 55 de nenorociți cari au umblat de geaba prin America. Seara același vapor a plecat spre America, ducând cu sine 1300 emigranți.

— **Duel cu sfârșit mortal între doi ofițeri italieni.** În zilele trecute a fost în Roma un duel cu sfârșit tragic asemenea celui *Keglevich-Henz*.

Doi ofițeri au stat față în față. Soțul înșelar cu amăgitorul. Inima soțului a fost străpunsă de sabie.

Capitanul *Florestano Mattei* nainte cu câteva luni s'a însurat cu fata colonelului *Cameravanti*. Perechia tinere s'a stabilit în Cazerta. Cu puțin după căsătorie capitanul *Mattei* a căpătat o cartă postală cu slovă femeiască, care însă nu-i era adresată capitanului, ci unui militar din regimentul său. Din asta s'a născut bănuiala în sufletul nevestei, că bărbatul său ar avea relații de dragoste și în gelosie și indignare a spus soțului său, că ea încă va găsi cine s'o mângâie. A spus chiar că îl face curte sublocotenentul *Del Torre*. Soțul a tras la răspundere pe sublocotenent, care însă a negat totul. Nainte capitanului însă *Del Torre* a mărturisit că da, avea corespondență cu nevasta lui *Mattei*, ba odată au și călătorit împreună la Roma.

De aici apoi s'a iscat duelul. Adversarii au schimbat la prima înfățișare *doze-zece gloanțe* dar nici unul n'a nimerit. În ziua următoare au continuat din nou *șase gloanțe*. Un glonț a nimerit haină de la *Mattei*, el însă nu s'a rănit. Au continuat apoi duelul cu sabia, soțul ofensat a atacat cu o furie teribilă pe adversarul său. care însă s'a dat îndărăt și a ținut sabia în față intru apărare. *Mattei* s'a năpustit orbeste în sabia adversarului său. În câte-va clipe a fost mort. La cadavru soțului nevasta a făcut o grozavă scenă, și jura într-una că e nevinovată.

— **Un român la Tonkin.** De câte-va zile se află în București, venit pentru a-și vedea părinții d. locot. *Bucur Pop* din armata colonială franceză.

D. Pop vine direct din Tonkin, unde face serviciul de graniță pe frontiera tonkinochineză.

Confratele nostru, care a făcut companiile din Madagascar și Tonkin, a avut una din cele mai frumoase vieți de aventuri de când se află în armata colonială franceză.

D-sa a publicat acum citi-va ani o parte din peripețiile interesante ale vieții d-sale, cari au apărut într'un ziar românesc.

În curînd d. *Pop* va fi înaintat la gradul de căpitan în armata franceză.

— **Mare esundare în Texas.** În urma ploilor torențiale, riul *RioGranda* în Texas a crescut într-atât, încât într'un loc a esundat pe teritoriu de 10 mile. Neputând suporta puternica presiune a apelor, riul și-a schimbat și cursul tăindu-și un nou curs de 80 mile engleze, schimbând prin aceasta granița dintre Statele-Unite și Mexico. Orașul american *Lamesa* zace acum la o distanță de o jumătate milă dela țărnuț Mexican a riului. Isbucirea momentană a catastrofei, a pricinuit moartea unor aproape 100 oameni. S'au pustii mai multe orașe. Paguba se urcă la suma de 800.000 dolari.

— **Mare descoperire de morminte vechi în Egipt.** Din Cairo se menține știrea că în urma cercetărilor din Egipt a filosofului englez *Davis* s'a descoperit locul de înmormântare a dinastiei 18 și-n care s'au găsit auticități foarte prețioase cari în multe privințe au să schimbe cunoștințele istorice despre vechiul Egipt. Mormintele au rămas până astăzi neatînse și sunt pline de comori. Acest mormânt este încă din acele timpuri pe când întregul orient era stăpânit de Egipt, fiindu-i totodată și izvor de aur. Săpăturile le-a făcut profesorul *Maspera* — care petrece acum în Luxor — și este unul dintre cei mai profanți cunoșcători ai vechiului Egipt, împreună cu prințul *Connaught*. Camera nu era mare și pereții nu erau decorați, era însă aglomerată așa zicând cu cea mai prețioasă comoară a vechiului Egipt. Pe lângă pereți erau așezate morminte de mumi îmbrăcate în aur, vase de alabastre în forme admirabile, scaune și lazi aurite cu picturi apoi o trăsură de gală splendidă cu șase roate. Camera e lungă de vre-o nouă și lată de jumătate, nu e însă mai înaltă de 2 și jum. metri. În dosul mormintelor erau așezate oțuri mari sigilate pline cu vin și oleu, lazi în formă de scoici pictate în culoare neagră cari conțineau bucăți de carne. S'au găsit încă mulțime de obiecte în valoare mai mică. În general aceasta descoperire întrece ori-care alta de până acuma, și îmbogățește nu numai cunoștințele istorice avute despre timpul dinastiei 18, ci ne dovedește și sentimentul de nivel înalt ce-l aveau pentru artă și meserie.

— **Deputat Ceh acuzat de hoție.** Procuratura din Rutenburg, cum se telegrafează din Praga a pornit cercetare în contra deputatului *Dr. Plazek*, din partidul tinerilor Cehi. *Plazek* e acuzat că ar fi furat dela *Berger Alajos* proprietarul răposat, colecția de medalii.

— **Cât costă Camera Lorzilor.** Ea cuprinde șapte departamente. Acela al lordului cancelar cheltuiește mai mult de 140.000 lei pe an cuprinzând și leașa marelui cancelar, în calitate sa de președinte al Camerei, ceea-ce sporește încă cu 100.000 leașa de 150.000 pe care o ia în calitate de cancelar al regatului.

Departamentul raportorului diferite-or comisiuni cheltuiește 110.000 lei și mai are încă 556.000 lei pentru diferite servicii. Departamentul bibliotecarului 35.000 lei. În urmă vine „ușierul bastonului negru“ (*Black Rod*), care costă 57.500 lei; d. ușier are numai dînsul 50.000 lei.

Lordul mare șambelan primește 114.850 lei pentru cheltuielile partamentului său.

Budgetul cheltuielilor camerei lorzilor e deci de 1.039.775 lei pe an! Camera deputaților l'a găsit excesiv și a refuzat sancțiunea sa. Lorzii au căutat să micșoreze cheltuielile, dar n'au găsit de unde.

Atunci s'au gândit să suprimă leașa de 17 lei și 50 bani ce o primesc pe săptămână 11 servitoare.

Auziți! Cancelarii primesc de geaba sute de mii de lei și nu pot reduce dela ei nimic, ear dela acele sârmane servitoare le iau și pânea din gură.

Nu e așa, că e frumos?

— **Funcțiuni costisitoare.** Cu toate lefurile costisitoare, pe cari le primesc unii dintre cei mai mari funcționari englezi, totuși e' au ajuns chiar prin situația lor înaltă să-și prăpădească averile. Cel mai scump plătit funcționar al Britaniei, exceptând pe vice-regele din India, este vice-regele din Irlanda, care primește o leașa anuală de 400.000 coroane; dar dacă el n'ar poseda o avere privată destul de însemnată, n'ar putea de loc să iasă la socoteală cu această leașa ca înlocuitor al regelui la Dublin.

După socotelile unei reviste engleze, vice-regele Irlandei mai cheltuiește încă 300.000 coroane peste leașa sa, așa că Lordul *Dudley*, care a funcționat în acel loc mai bine de doi ani ca vice-rege, a cheltuit din paguba sa peste 600.000 coroane.

Episcopul de Londra, care primește leașa anuală de 200.000 coroane, a publicat de curînd o socoteală prin care la sfârșitul, anulului arată că a cheltuit mai mult de cât leașa sa cu 15.904 coroane. Aceasta nu e suficient, pentru a locui în London House și Fulham Palace și a putea acoperi cheltuielile cerute de această situație.

Mai mulți vicari londonezi ar putea să aducă aceeași plângere; un vicar într'o bogată parohie londoneză e într'adevăr un om sărac cu leașa sa de 20.000 coroane și multele funcțiuni în West End pot fi primite numai de către preoți bogați.

Guvernatorul general din Canada primește anual 200.000 coroane; plată mizerabilă pentru o astfel de situație. Guvernatorul din Malta, care are leașa de 60.000 coroane anual și guvernorul din Ceylon cu 40.000 coroane sunt relativ mai bine plătiți.

În serviciul diplomatic sunt unele postări foarte bune cu lefuri anuale de 100.000 până la 189.000 coroane; dar mulți tineri, cari câștigă 60 coroane pe săptămână, sau mai bine ca titularii acestor posturi însemnate diplomatice. Ambasadorul Britaniei în Paris întrebuințează pe lângă leașa sa de 180.000 coroane încă 20.000 pe deasupra în fie-care an. Un prim-secretar la o legățiune însemnată europeană primește anual 30.000, dar în localități ca Viena sau Petersburg e imposibil să se ajungă; or-care diplomat ar fi încercat s'o facă, n'ar fi reușit. Leașa unui judecător superior e în mijlociu de 12.000 coroane pe an, dar cei mai mulți judecători ai Britaniei au câștigat mai mult când erau procurori.

Ca miniștri de regulă sunt aleși oamenii bogați și pentru ulți aceasta este o condiție necesară, pentru că cheltuielile lor sunt foarte mari. Secretarul de stat al afacerilor străine nu poate eși la socoteală cu leașa sa de 100.000 coroane, ce le primește anual după funcția sa; datorințele sociale față de toți membrii diferitelor misiuni diplomatice în Londra înghit cea mai mare parte din leașa aceasta.

— Scaldă dela „Apa-acră“ (lângă Lipova) a ajuns acum în mâni foarte bune. Dl. Emil Mahr, noul arendator, face publicului toate înlesnirile posibile. Dacă încolo străinii încă se vor putea împărtăși de efectele miraculoase ale izvorului bogat în minerale. Pentru înlesnirea comunicației publicului excursionist din Arad mai ales, în Dumineci, sărbători și în ori-ce zi, va sta la dispoziția publicului un automobil, care va transporta (6 persoane) tot la jumătate de ceas. Afară sunt 6 odăi la dispoziție spre închiriere. Prețul scâzilor s'a redus asemenea considerabil, un abonament de 10 scâzi costă 3 fl. În Dumineci și în sărbători cântă taraful din Lipova.

Cel ce dorește și alte detalii să s'adreseze d-lui Emil Mahr în Lipova.

— Avera lordului Westminster. Cu ocazia impositului progresiv prelevat pe moștenitori în Anglia, ducele de Westminster se plânge amar de prejudiciul ce această nouă lege va aduce moștenitorilor săi, căci după socotelile ducelui vor avea să dea tesaurului public 1.300.000 lire sterline.

Și cu toate acestea această chestie prezintă încă un alt aspect care a scăpat fără îndoielă considerației nobilului duce, aspect asupra căruia îi atragem atenția pentru a-l mângâia, atât cât e posibil, de nenorocirea care îl va lovi când nu va mai fi.

Pentru ca Statul să poată pune un impozit atât de mare pe moștenirea ce lasă — căci 1.300.000 de lv. st. fac 32.500 cor. — ducele trebuie să aibă o avere de o jumătate de miliard de lei.

Aproape o bagatelă!

— Cele mai vechi păpuși. Cele mai vechi păpuși au fost descoperite de curând în săpăturile ruinelor Babilonului.

Sunt niște figurine mici de pământ ars sau fildes, cari trebuie să fi făcut bucuria fetițelor asiriene de acum șase-zece de veacuri.

În Siria păpușele aveau brațele și picioarele articulate. Ca și la alte popoare ale anticității, exista și la Babiloniei obiceiul de a îngropa copilele cu păpușile ce le-au aparținut. Acestel impresii se datorește descoperirea păpușilor

— Prințesa Colonna. Frica archimilionarului Mackay a comis imprudența să ia de soț pe prințesa Colonna-Galatro, o imprudență care acum caută să o îndrepte, în limitele posibilului, bine înțeles, printr'un divorț lesne de obținut în America.

Cauza acestui reviriment din partea frumoasei prințese e firește nobilul prinț el însuși, a cărui brutalitate devine din zi în zi mai intolerabilă.

Astfel, într'o zi, la masă, prințul se supără atât de mult încât luă o sticlă cu vin, nici una nici două, o aruncă în capul soției sale inobediente. Apoi luă un cuțit, dar se mulțumi numai să o amenințe.

Ea s'a descurtat acum și de numele și chiar de titlul ce îl are și e dispusă să renunțe la ele plecând la San-Francisco, unde milioanele cari au scăpat de risipa nobilului ei soț îi vor permite să anuleze căsătoria, cu toată existența copiilor.

— Vechimea mărcilor postale. Nu de mult timp un cunoscut arheolog și cercetător finlandez a descoperit un decret datând dela 1665, din care se poate vedea cum și când au fost înființate primele timbre postale.

Iată cuprinderea aceluiași decret.

„Fiecare rămâne vestit că nici o scrisoare nu va fi trimisă, dacă nu va fi lipit pe ea un bilețel pe care să fie scris: porto-plătit și cu data zilei în care a fost expedită.

Aceste bilete vor fi vândute lângă palatul comunal și vor costa în proporție cu distanța pe care o va parcurge scrisoarea“.

În biblioteca națională din Paris se mai pot vedea încă câte-va din exemplarele acelor bilețele.

Cu siguranță că acestea au fost primele timbre postale.

— Nobili scăpătați. O revistă engleză poartă vestește următoarele:

Nu de multă vreme încă își câștiga un Prințipe român, care descinde dintr'o foarte veche și nobilă familie europeană, cele necesare pentru viața de toate zilele ca joku de circ. Deja de timpuriu Prințipele avuse o viață destrăbălată. Înainte de a deveni major, el se liberă de sub influența părintească și se căsătorii cu o artistă de circ.

Tatăl său îl respinse: după ce însă moșteni averea părintească, banii se strecurară repede printre degetele sale. Ajungând pe urmă în tristă situație de neavere, el primi lecții dela nevasta sa obținând o angajare la circ. Acum situația sa s'a îmbunătățit și funcționează ca director de teatru. Și mai curioasă este cariera marquisului de Urcheo.

Deja de timpuriu el își perdu averea și trebui să lucreze timp de cinci-spre-zece ani zilnic pentru 50 de bani ca ajutor al unui muncitor de plumb. Cu încetul el deveni un mecanic iscusit și producea sticlării pentru instrumente științifice; pe urmă ajunse așa de bine, că putea să-și reia titlul său. Dar el nu uita nici-odată pe muncitorii cei simpli, cu cari își împărția în zilele sărăciei adesea coaja de pâine și hânișorii ce-i câștiga.

Nu de mult se publicase prin zările vieneze știrea despre un birjar, cu numele Martin, care era ultima odraslă a unei renumite familii de nobili din Franța, după cum s'a putut stabili după moartea sa. În timpul revoluției familia a trebuit să și părăsească patria și s'araci într'atâta, că cei din urmă doi urmași își găsiră sfârșitul unul ca cerșetor de stradă, iar altul ca birjar.

Cam tot p'atunci se anunța din Odessa, că o renumită Prințesa rusă lucra la zidărie pentru trei coroane pe săptămână.

Două spre-zece ore pe zi trebuia să amestece mortar și să-l poarte în spinare până la schele. Prințesa nu ajunse din vina sa la o astfel de situație mizerabilă; rudele sale, cari aveau funcțiuni înalte, o părăsiră; afară de aceea colegile ei de lucru îl mai farară și micile economii. Rangul precum și trista poveste a vieții sale fură cunoscute numai în fața judelei de instrucție, fiind acuzată de furt Prințesa.

Un adevărat baron și anume ultimul din neamul său vindea acum încă de curând la teatrul din St. Louis, între acte, porumb ferbinte și limonadă. Baronul, așa scrie o foaie de acolo despre dînsul, „poate să-și urmărească filiațiunea neamului până în secolul al 11-lea. El s'a născut în Ungaria, deveni locotenent, învățase la Academia de arte din Viena, făcuse descoperiri ingenioase“.

Un alt nobil, al cărui neam se intrudea cu o cunoscută familie Princiară din Austria și care era un ofițer cu viitor frumos într'un regiment de nobili austriaci, acum e lucrător în New-Jersey. Imediat după ce venise în America el se angajă ca lucrător la diferite meserii; în urmă lucra la o fermă toată ziua, risipind câștigul sau în timpul nopții.

Un conte născut în Thüringen, care moștenise moșii mari și mine bogate de cupru în Silezia, acum trăește ca harnic ceasornicar în New-York. El a trebuit să-și părăsească patria și a fugit la New-Orleans, unde a sosit fără mijloace și era bucuros a fi primit într'un restaurant ca rindaș. După ce luptase cu vitejie în războiul civil, el veni la un ceasornicar ca lucrător și continuă după moartea stăpânului afacerea pe socoteala sa. Acolo el trăește stimat de toți și lucrează dela orele 4 dimineața până la orele 10 seara, pentru a-și întreține familia; dar el totuși speră să se poată reîntoarce odată în patria sa.

Moștenitorul de drept al unui tron se află în San-Francisco. El este ortar; sceptrul său este mătura, coroana sa este o pălărie tare și rotundă de pîslă.

El este negru, dar cu toate acestea fiul unui rege și moștenitorul tronului din Kibanda. Viața sa e bogată în aventuri de tot felul, de când a

fugit din regatul său, muncind pe un vapor ca bucător pentru 50 coroane pe lună.

— Spițeria C. Balassa cheazăște, că laptele de castraveți al lui Balassa cu efect admirabil și veritabil englezesc, care a fost pus în circulație, nu e de loc stricacios feții. De probă numai odată să-și comande damele noastre laptele de castraveți al lui Balassa și se vor convinge, că acest mijloc de înfrumșetare delătură imediat pistru, pete, spuse și alte necurățenii ale feței, face fața lucie, tinără și rumenă. Un flacon 2 cor., apoi săpun veritabil englezesc de castraveți 1 cor., pudră 1 cor. 20 fl. Se poate procura în ori-ce spițerie. Depositul principal în Arad: Spițeria Földes Kelemen, drogheria Vojtek și Weisz.

Răspuns.

(Urmare și fine).

ad. 3. În înțelesul statutelor, la începutul anului 1905 s'a făcut alegerea președintelui și funcționarilor reuniunii. Deciarând învățătorul Stefan, fostul președinte în 1904, că nu primește nici un fel de funcțiune în sânul reuniunii, am fost ales eu ca președinte, — ceea-ce inv. Stefan mi-a făcut cunoscut a 2-a zi.

Despre toată afacerea n'am avut nici o cunoștință, cea-ce dovedesc mai jos.

Divergențele dintre reuniune și învățător s'a măreau treptat cu declarațiile tot mai pronunțate ale învățătorului pentru neobligare. Cei mai bătrâni dintre coriști vin la mine — ca la președinte — ca să le ajut. Le-am spus în prezența tuturor că la mine n'au ce căuta, pentru-că eu nu le pot ajuta. S'au dus mai de multe-ori la dl. protopop, spunându-le să-și înainteze jalba în scris. Au și înaintat-o.

De altă-parte merg informațiunile neadevărate ale pensionatului socru, că eu, dau sfaturi rele coriștilor, să nu le ia în seamă jalba.

Revend. domn protopop bagseamă luând de bani bunî informațiunile pensionatului, abia în Sâmbăta lui Lazar a escurs în comună avisând oficios Vineri oficiul parochial, ca să dispună pe cei subscriși la jalba.

După-ce dl. protopop cetește jalba și concursul din foaia oficioasă, îi dă voce învățătorului Stefan să și facă observările. Nici la jalbă, nici concurs n'a observat altceva decât că: „Nu s' simte îndatorat să instrueze și conducă corul numai dacă voește. La aceste dl. protopop l' aduce aminte că comitetul parochial și deia candidare a eschis — pe baza concursului — pe cei fără atestat în conducerea corului, și totodată de deputațiunile ce s'au perondat pe la Reverenditatea Sa înainte de alegere. „Concursul în astfel de casuri D-ta nu ești competent să-l interpretezi, ci eu și Vener. Consistoriu“. Iar pentru aplanarea divergențelor Reverendisimul declara: „Aflând jalba coriștilor de basată, chiar pe baza concursului, pe d-ta d-le învățător te îndatorez ca să instruezi și să conduci corul vocal al plugarilor din Izvin, la din contră ași fi silit să te suspendez, ca și pe care nu-și împlinește datorițele“.

Și cu aceasta s'au aplanat toate. Învățătorul Stefan împăcat cu situația — barem la vedere, — însă și socrul.

Reverendisimul domn Dr. Traian Putici a cercetat cauza, o cunoaște, — deci e cel mai competent până aci a judeca. Și dacă n'am scris adevărul, ori pe ce cale mă supun desmințirilor Reverendității Sale.

Cum-că n'am ațitat, n'am nici un amestec, la divergențe, și, și spre adevăritatea celor espuse l'as să urmeze aci declarațiunea coriștilor, ca membrii activi ai reuniunii:

Declarațiune.

Subscriși în numele coriștilor adunați astăzi cu toți, declarăm, că părintele Vasile Terebenț n'a avut nici o cunoștință despre alegerea d-sale de președinte, cu nime despre asta n'a vorbit; pe noi contra domnului învățător nu ne-a ațitat. Adevărata cauză pentru care a investigat domnul protopop a fost că domnul învățător ne-a

Numai atunci ne îmbrăcăm ieftine și bine. o o o IN PROVINCIE se TRIMET MUSTRE o o o
dacă materia pentru haine bărbătești o cumpărăm din magazinul de postavuri KIZ materie
pentru un costum întreg din postav de lână curată, negru și colorat fl. 6—30. 504 o o o ARAD, Szabadságtér 17. — PECS, Király u. 1. o o o
LEICHNER și FLEISCHER.

declarat că nu-l datori să ne instrueze și conducă corul. Domnul protopop ne-a dat nouă drept. Izvin la 2 Iunie 1905.

Concrezuții coriştilor adunați:

Ioan Boscu, Ioan Bogdan,
vișă președ. reuniunii. natoriu reuniunii.
Ioan Ursu,
cassariul reuniunii.

ad. 4 La prezidența reuniunii n'am reflectat nici-când. Și că totuși sunt numit de „ilegalul președinte”, fiind-că nu s'a luat protocol despre adunarea generală ordinară a reuniunii, vina o poartă ginerele său Stefan, care la rugățile membrilor nu s'a dus între ei, ci a încrezut conducerea adunării plugarului: v.-preș. Ioan Boscu, deși era în chilie de 5 pași în depărtare. Iarăși un plan premeditat spre binele reuniunii!!

Lecții de sinceritate nu primesc dela un Mateica, căruia — ca și învățător stimându-l ca și om nu i-am dat nici o atențiune, tocmai pentru viclenia și fățărnicia d-sale, care am simțit-o și eu binișor de câte-va ori. — Sunt al 6-lea an în comună, primesc, dacă-mi va dovedi numai unul c'am umblat cu 2 bani în 3 pungă, s'au că prin nesinceritatea și viclenia mea am produs vr'o ceartă, sau prin sfaturile mele — deși spre bucuria mea mulți le cer — a-și fi îndreptat pe cineva pe căi rele.

Cara era poziția mea, ca preot, dacă susțineam publice, la stăruința domnilor lor față de concurs că: învățătorul nu-l obligat la instruire și conducere, atunci când dl protopop află jalba membrilor activi ai reuniunii de legală? Viclenia pensionatului de care se vor fi convins în coatingere și confrății săi învățători — mă prezenta pe mine, înaintea reuniunii și credincioșilor mei, ca și urzitorul neobligării!

Epitetul de „turbulent” îl poți considera de medalia d-sale. Încă cu nimenea nu m'am judecat, nici m'am certat numai cu d-ta, forțând-o aceasta în casa mea; — pe când d-ta i-al luat mai de-a rindul. — Ba în anul trecut numai stătuși la judecătorie în urma unei atacuri și certe publice ce ai înscenat-o cu 2 preoți — ginere și cuscru.

Știu pentru cine sunt „aptitudinile omiletice”. — Și chiar pentru aceste aptitudini m'ai îngămădit publice și în prezența mea — cu laude mai de multe ori.

Știam că sunt vorbele lui Juda? Datorința d-sale ca și creștin și învățător pensionat era, să vii la biserică, sau barem să nu ieși din biserică înainte de a începe eu a predica, și atunci ai și și d-ta pentru cine sunt.

Eu însă nu-ți iau în nume de rău, pentru că d-ta nu poți slăji la 2 domni: și să povestești în duchian la unul sau altul, căruia nu-l place a veni la biserică, și să vii la biserică să ascultați predicile mele.

În acest punct mă supun judecății credincioșilor mei și reverendisimului dl protopop Dr. Tr. Pucic, căruia la finea fiecărui an se susțin rapoarte despre partea omiletică atât numeric cât și ca obiect.

Ca de încheiere. — Chestia espusă n'am aplanat-o eu, nici nu mai am ce să aplanez, pentru că a aplanat-o oficios dl protopop, contra căruia avea numai motiv să se plângă pensionatul învățător ori în publicitate, ori la Ven. Conzistor, pentru că n'a împărtășit păreri d-sale.

Cumă în viitor avem în comună oameni tineri, eu și ginerele d-tale, i-am spus-o, și la asta l'am sfătuit eu mai înainte ca d-ta.

Dacă însă va sta și mai departe sub influința de până aci a socrului, și dacă va căuta să valideze toate sfaturile lui, mă tem, că oamenii noștri prea cuminiți fiind ad litteram va fi prea scurt la olaltă.

Izvin, la 2 Iunie (20 Maiu) 1905.

Vasile Terebențiu,
preot rom. gr.-or.

Bibliografie.

Au apărut:

Pr. V. Voniga: *Etica creștinească sau Referințele morale ale omului*. Timișoara, Tipografia Alexandru Mangoid, 1905. 8° pag. 178. Prețul 2 cor. „Am scris — zice autorul în Prefață — ca preot, sub influința însuflețirii, ca ajutorul zelului, la îndemnul vocațiunii și în conștiința datorinței de a lăși între oameni învățăturile creștinești și de a munci în agrul, unde trimes sunt

a face economie de mântuire. Din conștiința datorinței reese și scopul ce l-am avut în vedere, când m'am determinat a-mi publica această lucrare, ce apare în modestie și fără alte pretenții, decât în credința, că dintrânsa pot învăța multe, atât bătrânii cât tinerii, și atât preoții cât laicii”.

ECONOMIE.

Arad, 7 Iunie.

Comerciu Franței. Comerțul Franței în primele 4 luni ale anului 1905 a fost: import: 1.620.877.000 lei, export: 1.483.225.000 lei.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

— Cota oficială pe ziua de 6 Iunie. —

Incheierea la 12 ore:

Grâu pe Octombrie 1905 (100 cigr.)	16.14—16.16
Secară pe Octombrie	13.10—13.12
Orz pe Octombrie	11.24—11.26
Cucuruz pe Iulie	15.06—15.08
Cucuruz nou 1906	11.20—11.22

Incheierea la 5 ore:

Grâu pe Octombrie 1905	16.16—16.15
Secară pe	13.08—13.10
Ovas pe Octombrie	11.26—11.28
Cucuruz pe Iulie	15.00—14.02
Cucuruz nou 1906	11.20—11.22

Piața din Arad.

S'au vândut:	(100 klg.)
580—650 măști metriche grâu cor.	17.00—17.40
320—340 ” ” cucuruz ”	15.10—15.30
Semnare nominală secară:	14.68—14.70
” ” orz:	14.60—14.80
” ” ovas:	13.60—13.80

Piața din Aradul-nou.

S'au vândut:	
300—340 măști metriche grâu cor.	8.40—8.60
180—250 ” ” cucuruz	7.40—7.50
Semnare nominală: secară	7.00—7.10
” ” orz:	7.20—7.30
” ” ovas:	6.70—6.80

Bursa de bucate din Timișoara

Grâu: 70—100 kigr.	Cor.	16.20—16.30
” 80—” ”	”	16.30—16.40
Secară: 100 ”	”	14.—14.10
Orz: ” ”	”	13.80—14.—
Ovas mercantil 100 kigr.	”	13.30—13.—
” cernut ” ”	”	13.30—13.40
Cucuruz vechiu ” ”	”	....—....
” nou ” ”	”	14.80—15.90

Prețul alcoolului în Arad.

Alcool rafinat în mare	cor.	158.—
” ” ” mic	”	160.—
” brut ” mare	”	156.—
” ” ” mic	”	158.—

Tirgul de porci din Kőbánya.

De prima calitate ungară: Bătrâni grei părechea în greutate peste 400 chgr. 134—135 fil.; bătrâni mijlocii, părechea în greutate 300—400 chgr. — fil.; tineri grei în greutate peste 320 chgr 142—143 fil.; Calitate sârbească: grei, părechea peste 260 klg. 143—144 fil.; mijlocii părechea 240—260 chgr. greutate 138—139 fil. Ușori până la 240 kgr. 140—141 fil.

DOCTORUL ALEX. M. POP

specialist în medicina internă;
consultă zilnic dela 8—12 a.m.
și dela 3—6 p. m. — — în

BAILE HERCULANE

(HERCULESFÜRDŐ)

POSTA ADMINISTRAȚIEI.

P. M., Araneag. Da e abonent.

MUSTANGERUL NEGRU.

— ROMAN SENAȚIONAL —

De

59

MAYNE-REID și F. WHITTAKER.

(Urmare.)

Apoi, după lungi minute de tăcere, zise: „Ce nenorocire, că n'am putut prinde pe acel mișel cu Indienii lui în cursa ce-l lătuieam, ori că toate acestea nu s'au întâmplat înaintea nopții. Dar să surprinzi pe Indienii în întunec era aproape cu neputință; mă așteptam la asta. Sunt atât de obișnuiți să zădărnicească ori-ce surprindere! Și încă am avut noroc, că n'au fost prea număroși: am fi pierdut lume multă, dacă ar fi îndrăznit să ne aștepte. Ei vom regăsi mâne poate, domnișoară și acest mișel de Miquelez nu va scăpa de soarta ce merită de atâta timp; vă o fâgăduesc!”

Astfel mergeau în cursul apei, pe cât le îngăduia de repede felul pământului și întunecul. După o jumătate de oră de asemenea alergătură fantastică ajunseră în vârful unei culmi, de unde auziră împușcăturile, care tot mai continuau deși mai rare în jurul blocauzului.

Astfel observară focurile aprinse de Indienii, cari formau jurul lagărului lui Magoffin un întins semi-cerc având ca diametru cursul râului.

Fulgerele puștilor și detunăturile, care plecau sau păreau că pleacă din bastion, erau atât de numeroase încât Luiziana se simți mai asigurată; ea cugetă că unchiul ei și tovarășii săi putuseră să se întoarcă în lagăr în toată siguranța, și dansa nu se putu opri de a comunica această șerifului, sperând că și el va fi de aceeași părere.

„Căți oameni are cu dînsul unchiul d-tale? Intrebă colonelul, cam brusc.

— Doisprezece sau patrusprezece, domnule, răspunse fata. Și dacă dl Carol și amicul său Thomley sunt cu danșii, cred că sunt cel puțin cincisprezece:

— Carroll? Care Carroll?

— Washington Carroll.

— Da, domnule, răspunse fata, nu ști, dacă această veste era plăcută sau neplăcută șerifului, de oare-ce acesta o întrebă de od

— Dar carele sau vagoanele d-voastră fuseseră aduse lângă blocauz?

— Da, erau două vagoane mari și alte trăsură. Când se începuse bastionul...

— „Hăm!” murmură Hays, cu un grohăit destul de asămător cu al Indienilor.

Era exclamațiunea sa favorită, când i-se întâmpla ceva neprevăzut, ce-l supăra sau îl surprindea.

De astădată i-a fost smulsă prin priveliștea năprasnică a unei flacări, ce se înălța pe culmea dâmbului, pe care se construise blocauzul.

Această flacără se ridica tot mai sus și pe acest fund luminos se desena în negru mohorita baricadă a bastionului. Se vedea foarte bine, în lungul parapetului, mișcându-se mai multe umbre, care se frământau în toate direcțiunile.

Focul eșia din cele două vagoane, care fuseseră așezate la intrarea bastionului. Amândouă se aprinseseră de odată. Aproape în același timp explodă o salvă de împușcături trasă de toți impresurații și prin flacări se văzură desenându-se umbrele negre a dol dintre aceștia, cari întinzând brațele cădeau pe spate în interiorul bastionului.

„Oh! domnule, aidem mai iute! se ruga Luiziana, căreia nu-i scăpase nici unul din incidentele acestea. Aidem mai iute, sau vom sosi prea târziu.

— Mai iute, amicilor, mai iute!” strigă Hays, a cărui voce răsună ca o goarnă.

Pentru întâia oară de când tinera fată era lângă dânsul, părea mișcat.

El își ațita calul cu pîntenii și cu vocea cu o furie ciudată.

Acum piedecile drumului dispăruseră și mersul Regulatorilor devenise mai uniform. Ei mergeau în goana cea mai mare fără a scoate un strigăt împint nindu și caii sau lovindu-i cu biciuștele.

(Va urma.)

Redactor responsabil: Sever Boen.

Editor-proprietar: George Nichia.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

SITUAȚIUNEA SUMARĂ.

1904 15 Maiu	ACTIV	1905	
		7 Maiu	14 Maiu
98720452	{ 69371452 Reserva metalică Aur. . . . . 45086474 29349000 " trate Aur. 19145500	64472700	64231974
3856806	Argint și diverse monete	4401354	4390417
44707899	Portofoliu Român și Străin	33730514	34257854
9183400	{ *) Impr. contra ef. publice . . . . . 6124200 " " " " in cont curent 13964630	19689205	20088830
11999900	Fonduri publice	11999990	11999990
13765320	Efectele fondului de rezervă	14316173	14316173
1727546	" " " amortisarea imob. și material	1704306	1704306
5571298	Imobili	5670958	5670958
568659	Mobilier și Mașini de Imprimerie	574712	573400
726742	Cheltueli de Administrațiune	563668	650834
79120909	Depozite libere	84595202	82090252
—	Compturi curinți	—	—
16861222	Compturi de valori	38095914	54704546
286810153		279814696	294679534
	PASIV		
12000000	Capital	12000000	12000000
18420615	Fondul de rezervă	19771835	19771835
2763670	Fondul amortisării imobilelor și material	2946244	2946244
166688050	Bilete de Bancă în circulațiune	159609800	159921340
803587	Dobânzi și beneficii diverse	812642	863406
79120909	Depozite de retras	84595202	82090252
7013322	Compturi curinți	78973	17086457
286810153		279814696	294679534

Seomptul 1%
*) Dobânda 6%

Prăvălia de fer și deosebite instrumente

FRATELOR BERTA

(Berta Testvérek)

Arad, Andrassy-tér 3.

Telefon 386.

Telefon 386.

Deposit bogat în fer și mărfuri de metal, în diferite instrumente, în ferărit pentru mobili și edificii, cuptoare de fer de Nadrág și Meiding de primul rang Mașine (sparhert) pentru bucătării de Olanda elegante, specialități pentru economia de casă, dalapuri pentru ghiată.

Arme Ferlah și Piper, puște pentru vânători: Mopopol de vânzare a coaselor de oțel Barabás Béla și a pompelor de stropit contra nenorosporei pe lângă o garanță de 10 ani, Instrumente de verit etc.

Foarfece engleze. Solingene veritabile, penelinuri și briciuri.

Deposit exclusiv „AHOI“

Pe seama ținuturilor sud-ungare unicul deposit al lustrului de argint: VENUS pentru cuptoare.

Comandele de provincie se efectuează pentru prețurile ieftine de zi.

Augustin Braun

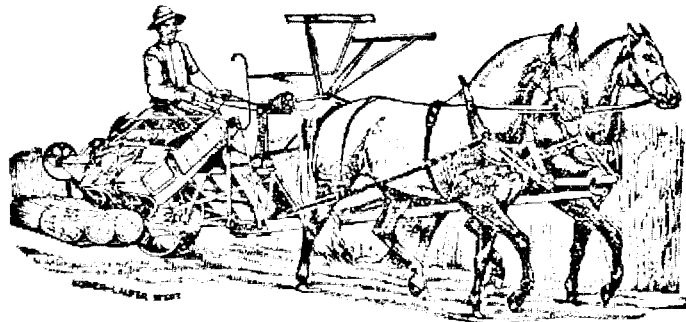
țimplar și masar, strada Petöfi Nr. 11.

Pregătește mobile de saloane, prânzitoare și dormitoare. Tot astfel, arangeamente de edificări, portale și prăvălii.

CU PLANURI SERVEȘTE GRATUIT.

Carol Drössler

fabrica priv. ces. și reg. de mașini agronomice
Budapesta, VI., Váci-körút 59.

Liferează
 Automobile,
 locomobile,
 assortimente complete pentru mașini
 de imblătit, assortimente pentru
 pluguri cu aburi,
 „Milwaukee“

mașini de cosit, de secerat și legat snopi, construcția cea mai nouă.
 mașini de sămănat „Rákóczy Drill“ și ori-ce alte mașini executate solid și trainic.

Conspect pentru prețuri și articole se trimit gratis la dorință. 490

INSTITUTUL LUI LÖWY

pentru împrumut de **SACI** și strae

recomandă marele magazin de saci și strae bune în orice marime.
 Serviciu prompt și conștientos. - - - Prețuri foarte ieftine.

Cel mai bun loc pentru saci și strae bune!

CARTOFI PRIMA cu vagonul pentru culna și sămănat.

Löwy Zsigmond

— Temesvár gyárvaros, Fő-utca 33. sz. —

ALIFIA CAMFORATĂ compusa a lui Földes

după cele mai nouă cercetări științifice
 în 3 zile face să dispară orice necurățenie a feței, precum și pete, piștruș, negei, roșimea feței și a mânilor.

Un flacon mai mare 1 cor. 60 fil.
 „ „ „ „ 1 „ — „
 Se poate folosi numai sara; orice săpun nu-i strică.

Apoteca lui Földes Kelemen, Arad.

In cancelaria subscrișului

se caută

un candidat de avocat

cu praxă

care e în stare să-mi conducă cancelaria, sau un jude pensionat, pe timp mai îndelungat.

Făgăraș, în 28 Maiu 1905.

D. Nicolae Șerban
 avocat.

Rog pe oricine să bine-volească a se convinge ce bine și ce ieftin își poate procura de la mine ori-ce orologiu și giuvaericele din argint și aur curat de 14 carate.

ARAD, Piața Libertății
 lângă edificiul teatrului vechiu

Igaz Sándor

ciasorniesr și giuvaergiu.

Desfacere generală de prăvălie

■■■■ cu îngăduință. ■■■■

— Aduc la cunoștința onor. public, că cu începerea zilei de astăzi vînd cu prețuri cât se poate de moderate assortimentul meu de

stofe de lână, pânză, cretoane,
 batisturi franceze și delene

precum și tot felul de articoli de categoria aceasta.

Cu stimă:
Löwy Ármin jun.
 Piața Libertății No. 1.

Condițiunea principală a

FRUMȘETEI

este, ca fața și mânilor să fie fine, ear în scopul acesta mijlocul cel mai potrivit este

Crema-Gyöngy

care este cu desăvîrșire inofensivă și face pelea fină de loc după o singură folosire.

În urma unei folosiri îndelungate mitesserii supărăcioși, alunițele și petele de ficat dispar.

Prețul un borcan 1 cor.

Săpun la Crema-Gyöngy 1 cor.
 Gyöngy-Créma pudor 1 cor.

Se poate comanda dela:

farmacistul HAUER LAJOS.

ARAD, Pécskai-ut.